

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1481/06
12.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilaca maloletnih AA i BB, čiji je zakonski zastupnik majka VV, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog GG, na privremenom radu u DD, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi izdržavanja, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Negotinu Gž. br. 409/06 od 31.3.2006. godine, u sednici održanoj 12.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana, revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Negotinu Gž. br. 409/06 od 31.3.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Majdanpeku, P. 23/06 od 3.2.2006. godine, delimično je usvojen tužbeni zahtev maloletnih tužilaca, pa je obavezan tuženi da na ime svog dela doprinosa u izdržavanju maloletne AA plaća mesečno 40 EUR, a za maloletnog BB mesečno 30 EUR, sve u dinarskoj protivvrednosti po najpovoljnijem bančinom kursu na dan plaćanja u mestu plaćanja i to svakog prvog do desetog u mesecu za prethodni mesec na ruke zakonskoj zastupnici VV i to počev od podnošenja tužbe odnosno 21.7.2005. godine pa ubuduće dok za to postoje zakonski razlozi, a da zaostale rate plati odjednom (stavom prvim izreke), dok je deo tužbenog zahteva za iznos preko iznosa dosuđenog u stavu prvom izreke presude, a do traženog iznosa od 50 EUR mesečno za svakog od tužilaca, odbijen kao neosnovan (stav drugi izreke). Stavom trećim izreke obavezan je tuženi da zakonskom zastupniku tužilaca naknadi troškove parničnog postupka od 9.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Negotinu Gž. br. 409/06 od 31.3.2006. godine, prvostepena presuda je preinačena u delu odluke sadržane u drugom i trećem stavu izreke, tako da se drugostepenom presudom obavezuje tuženi da na ime svog doprinosa u izdržavanju svoje dece, plaća njihovoj majci – zakonskom zastupniku, VV, pored već dosuđenog ukupnog mesečnog iznosa, sadržanog u stavu prvom izreke pobijane presude, još ukupan mesečni iznos od 20 EUR, odnosno za svako maloletno dete još po 10 EUR, u dinarskoj protivvrednosti, obračunatoj po najpovoljnijem bančinom kursu po kojem domaće poslovne banke otkupljuju ovu stranu valutu na dan plaćanja, počev od 21.7.2005. godine pa ubuduće dok zakonska obaveza traje i to svakog prvog pa najkasnije do desetog u mesecu za prethodni mesec, s tim što je dužan da sve dospele rate isplati odjednom u roku od 15 dana, dok je tužbeni zahtev za višak preko usvojenog i dosuđenog, pa do ukupno traženog iznosa od 50 EUR mesečno za maloletnog BB, odbijen kao neosnovan, te je obavezan tuženi da tužilji isplati 35.500,00 dinara na ime naknade parničnih troškova.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu, tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" broj 125/04) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, maloletna AA, rođena __. godine i maloletni BB, rođen __. godine, su posle razvoda braka roditelja (zakonskog zastupnika maloletnih tužilaca i tuženog), povereni na dalje staranje i vaspitavanje majci, sa kojom i žive u stanu koji se vodi na tuženog. Majka je zaposlena u DD, gde ostvaruje mesečna primanja koja su za 6., 7. i 8. mesec 2005. godine iznosila po 9.874,50 dinara. Tuženi nije zasnovao drugu bračnu ili vanbračnu zajednicu, nema zdravstvenih problema, i nalazi se na radu u DD, gde ostvaruje zaradu od 55 EUR-a dnevno (odnosno 1.100 do 1.300 EUR mesečno). Nižestepeni sudovi su utvrdili visinu ukupnih mesečnih troškova potrebnih za izdržavanje i to maloletne AA na 12.000,00 dinara, a maloletnog BB na 10.000,00 dinara, uzimajući u obzir njihov uzrast, kao i potrebe koje se odnose na ishranu, udžbenike i školski pribor, odeću i obuću, prevoz, održavanje higijene, kao i kulturne i obrazovne potrebe dece prema zahtevima sredine u kojoj žive, a u vreme donošenja odluke. Pri tome je utvrđeno da su tužioci korisnici dečijeg dodatka od 2.718,00 dinara mesečno, a minimalna suma izdržavanja, koja predstavlja iznos naknade za hranjenike, koje utvrđuje Ministarstvo nadležno za porodičnu zaštitu, prema izveštaju Centra za socijalni rad u Majdanpeku je 9.741,00 dinara počev od 1.1.2006. godine.

Na utvrđeno činjenično stanje, primenom materijalnog prava iz odredbe člana 154. stav 1. Porodičnog zakona

na utvrđeno činjenično stanje, primenom materijalnog prava iz odredbe člana 161. stav 1. Porodičnog zakona ("Službeni glasnik RS" broj 18/05 od 24.2.2005. godine, koji se primenjuje od 1.7.2006. godine), pravilno je zaključeno da su ispunjeni uslovi za nastanak obaveze tuženog da tužiocima plaća izdržavanje, a potrebe maloletnih tužilaca, kao i mogućnosti tuženog da

doprinosi njihovom izdržavanju su utvrđeni u skladu sa odredbom čl. 160., 161. stav 1., 162. stav 3. i 163. stav 1. istog Zakona.

Tužioci su maloletna deca školskog uzrasta (17 i 11 godina), pa su nižestepeni sudovi ispravnom ocenom svih relevantnih okolnosti predviđenih članom 160. st. 1. i 2. Porodičnog zakona (potrebe ishrane, nastavnih i vannastavnih aktivnosti kao i socijalnih i kulturnih potreba prema zahtevima sredine u kojoj deca žive, u vreme donošenja nižestepenih odluka), utvrdili visinu ovih troškova na 12.000,00 dinara mesečno za maloletnu AA, a 10.000,00 dinara za maloletnog BB.

I mogućnosti tuženog su pravilno utvrđene u skladu sa članom 160. stav 3. ovog Zakona, imajući u vidu njegova redovna primanja, ali uz ocenu i ostalih okolnosti koje mogu biti od uticaja (a posebno da tuženi nema obavezu izdržavanja prem drugim licima, te da je dobrog zdravstvenog stanja).

Uzimajući u obzir mesečni iznos od 2.718,00 dinara koju maloletni tužioci primaju na ime dečijeg dodatka, a pri tom ceneći i utvrđenu minimalnu sumu izdržavanja (predviđenu članom 160. stav 4. Porodičnog zakona), Vrhovni sud nalazi da je pravilno određena visina izdržavanja koju će tuženi plaćati mesečno maloletnoj deci. Iznos od 90 EUR-a mesečno (i to za maloletnu AA 50 EUR-a i za malolentog BB 40 EUR mesečno u dinarskoj protivvrednosti) uz primanja po osnovu dečijeg dodatka, kao i uz doprinos majke tužilaca i to kako u novcu, tako i kroz rad i staranje koje svakodnevno ulaže u negu i podizanje dece, neophodan je za izdržavanje tužilaca. Plaćanjem ovog iznosa, s obzirom na prihode koje tuženi ostvaruje, njegovo izdržavanje neće biti ugroženo, dok se tužiocima omogućuje nivo životnog standarda kakav uživa tuženi kao dužnik izdržavanja (član 162. stav 3. ovog Zakona).

Navodima u reviziji kojima se osporava ocena izvedenih dokaza (koji se odnose na mogućnost tuženog za sticanje prihoda), osporava se utvrđeno činjenično stanje, što u smislu odredbe člana 398. stav 2. ZPP, u postupku po reviziji nije dozvoljeno.

Tužioci su uspeali u sporu, pa prema odredbi člana 149. i 150. ZPP imaju pravo i na troškove postupka, čija je visina pravilno odmerena u skladu sa čl. 6. i 8. i tarifnim brojem 7. do 11. važeće Tarife o nagradama o naknadama troškova za rad advokata ("Službeni list SRJ" br. 54/98... "Službeni list SCG" br. 58/04) i Zakona o sudskim taksama ("Službeni glasnik RS" broj 28/94 ... 61/05), a na ime zastupanja na 2 ročišta, sastav žalbe, takse na žalbu i drugostepenu odluku.

Na osnovu odredbe člana 405. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća – sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

KO